

TEKSTY PRZYJĘTE**P6_TA(2005)0224****Wyzwania polityczne i środki budżetowe (2007-2013)****Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie w sprawie wyzwań politycznych i środków budżetowych w rozszerzonej Unii w latach 2007-2013 (2004/2209(INI))***Parlament Europejski,*

- uwzględniając Traktat WE, a w szczególności jego art. 268 do 276,
- uwzględniając Porozumienie Międzyinstytucjonalne z dnia 6 maja 1999 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą a Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i ulepszenia procedury budżetowej ⁽¹⁾,
- uwzględniając komunikaty Komisji Europejskiej do Rady i Parlamentu Europejskiego z dnia 10 lutego 2004 r. — Budowanie naszej wspólnej przyszłości: Wyzwania polityczne i środki budżetowe w rozszerzonej Unii w latach 2007-2013 (COM(2004)0101) i z 14 lipca 2004 r. w sprawie Perspektywy Finansowej 2007-2013 (COM(2004)0487), dokument roboczy Komisji z dnia 14 lipca 2004 r. „Projekt odnowienia Porozumienia Międzyinstytucjonalnego w sprawie dyscypliny budżetowej i ulepszenia procedury budżetowej” (COM(2004)0498), projekt decyzji Rady z dnia 14 lipca 2004 r. w sprawie systemu środków własnych Wspólnot Europejskich (COM (2004)0501) i sprawozdanie Komisji w sprawie funkcjonowania systemu działania systemu środków własnych (COM(2004)0505),
- uwzględniając Traktat ustanawiający Konstytucję dla Europy ⁽²⁾,
- uwzględniając decyzję Rady 2000/597/WE, Euratom z dnia 29 września 2000 r. w sprawie systemu środków własnych Wspólnot Europejskich ⁽³⁾;
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 kwietnia 2004 r. w sprawie budowania naszej wspólnej przyszłości: wyzwania polityczne i środki budżetowe w rozszerzonej Unii w latach 2007-2013 ⁽⁴⁾,
- uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego z dnia 15 września 2004 r. w sprawie powołania Komisji Tymczasowej do spraw wyzwań politycznych i środków budżetowych w rozszerzonej Unii w latach 2007-2013 ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoje pytanie wymagające odpowiedzi ustnej O-0067/2004 (B6-0130/2004) skierowane do Rady i swoją rezolucję dotyczącą Perspektywy Finansowej w związku z posiedzeniem Rady w grudniu 2004 r. ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoje pytanie wymagające odpowiedzi ustnej O-0068/2004 (B6-0131/2004) skierowane do Komisji,
- uwzględniając art. 175 Regulaminu PE,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji tymczasowej do spraw wyzwań politycznych i środków budżetowych w rozszerzonej Unii w latach 2007-2013 i opinie Komisji Kontroli Budżetowej, Komisji Gospodarczej i Monetarnej, Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii, Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów, Komisji Transportu i Turystyki, Komisji Rozwoju Regionalnego, Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Komisji Rybołówstwa, Komisji Kultury i Edukacji, Komisji Swobód i Praw Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, Komisji Spraw Konstytucyjnych, Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia, Komisji Spraw Zagranicznych, Komisji Rozwoju oraz Komisji Handlu Zagranicznego (A6-0153/2005),

⁽¹⁾ Dz.U. C 172 z 18.6.1999, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 310 z 16.12.2004, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 253 z 7.10.2000, str. 42.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 104 E z 30.4.2004, str. 991.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte z tego dnia, P6_TA(2004)0005.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte z 2.12.2004, P6_TA(2004)0075.

Środa, 8 czerwca 2005 r.

- A. mając na uwadze, że obecna Perspektywa Finansowa i Porozumienie Międzyinstytucjonalne z dnia 6 maja 1999 r. w sprawie dyscypliny budżetowej i ulepszenia procedury budżetowej wygasną w zasadzie w 2006 r.;
- B. mając na uwadze, że większość wspólnotowego prawodawstwa mającego skutki finansowe wygasa w 2006 r.;
- C. mając na uwadze, że przygotowanie następnej Perspektywy Finansowej jest jednym z głównych wyzwań, jakim Unia musi sprostać w nadchodzących miesiącach, jako że określa ona kształt nowej rozszerzonej Europy, z uwzględnieniem nowych wewnętrznych i globalnych wyzwań i zadań;
- D. mając na uwadze, że Parlament Europejski zdecydował o powołaniu tymczasowej komisji z następującym mandatem:
 - a) określenia priorytetów politycznych Parlamentu Europejskiego dla przyszłej Perspektywy Finansowej zarówno w zakresie prawodawstwa, jak i budżetu,
 - b) zaproponowania struktury przyszłej Perspektywy Finansowej zgodnej z tymi priorytetami,
 - c) oszacowania środków finansowych przeznaczonych na wydatki Unii Europejskiej w latach 2007-2013,
 - d) zaproponowania orientacyjnego podziału środków pomiędzy różnymi tytułami Perspektywy Finansowej, jak również w ich ramach, zgodnego z priorytetami i zaproponowaną strukturą,
- E. mając na uwadze, że Komisja Tymczasowa powinna przedstawić ostateczną wersję sprawozdania przed ustaleniem wspólnego stanowiska przez Radę Europejską;
- F. mając na uwadze, że zgodnie z ust. 26 Porozumienia Międzyinstytucjonalnego z dnia 6 maja 1999 r. Komisja rozpoczęła proces przygotowywania nowej Perspektywy Finansowej oraz nowego Porozumienia Międzyinstytucjonalnego poprzez przedłożenie projektów odpowiednio 10 lutego 2004 r. i 14 lipca 2004 r.;
- G. mając na uwadze, że Traktat ustanawiający Konstytucję dla Europy (dalej zwany „Konstytucją”) wzmacnia rolę Parlamentu Europejskiego w wielu obszarach legislacyjnych, daje Parlamentowi Europejskiemu większą władzę w dziedzinie budżetu, a art. I-55 i art. III-402 ust. 5 przewidują przyjęcie wieloletnich ram finansowych, jako ustawy europejskiej jednomyślnie uchwalanej przez Radę, po uzgodnieniu i uzyskaniu zgody Parlamentu Europejskiego, który stanowić będzie większością swojego składu;
- H. mając na uwadze, że ust. 26 Porozumienia Międzyinstytucjonalnego z dnia 6 maja 1999 r. przewiduje przedłużenie obecnej Perspektywy Finansowej, chyba że zostanie ona wyraźnie wypowiedziana przez jedną ze stron tego porozumienia;
- I. mając na uwadze, że w przypadku braku Porozumienia Międzyinstytucjonalnego Traktat WE umożliwi przyjęcie rocznego budżetu na podstawie art. 272 i 273, jeżeli budżet nie został przyjęty na początku roku budżetowego;
- J. mając na uwadze, że nowa Komisja oficjalnie poparła propozycje poprzedniej Komisji dotyczące struktury, czasu trwania oraz wysokości środków finansowych w przeliczeniu na rok i pozycję wydatków nowej Perspektywy Finansowej oraz projektów legislacyjnych powszechnie nazywanych „Pakiem Prodiego”;
- K. mając na uwadze, że w wyżej wspomnianej rezolucji z dnia 22 kwietnia 2004 r. Parlament Europejski podkreślił, że „nie będzie Perspektywy Finansowej bez porozumienia między Parlamentem Europejskim a Radą w sprawie pakietu finansowego, jako że obowiązujący Traktat nie przewiduje obowiązku istnienia Perspektywy Finansowej, a tylko przewiduje roczne budżety”;
- L. mając na uwadze, że środki z tytułu podatku VAT i PNB (ustanowione pierwotnie jako dochody uzupełniające w stosunku do tradycyjnych środków własnych Unii) stały się z czasem głównym źródłem finansowania budżetu Wspólnoty i wraz z odstępstwami przewidzianymi w ramach tego systemu sprawiły, że staje się on bardziej złożony, mniej czytelny dla obywateli i coraz mniej sprawiedliwy i doprowadził do nierówności pomiędzy Państwami Członkowskimi, której nie można zaakceptować;
- M. mając na uwadze, że konkluzje Rady Europejskiej z grudnia 2004 r. potwierdziły, że „Pakiet Prodiego” stanowi podstawę prac Rady, która zgodziła się na dialog instytucjonalny w drodze regularnych kontaktów z Parlamentem Europejskim;

Środa, 8 czerwca 2005 r.

- N. mając na uwadze, że w konkluzjach Rady Europejskiej z grudnia 2004 r. wyraźnie ustanowiono związek między Perspektywą Finansową a kwestią środków własnych oraz mechanizmem korekty;
- O. mając na uwadze, że podczas ostatnich sześciu miesięcy Komisja Tymczasowa:
- dokonała dogłębnej analizy propozycji Komisji,
 - nawiązała bliską współpracę ze wszystkimi stałymi komisjami, których opinie zostały starannie przeanalizowane,
 - z zainteresowaniem śledziła metodę roboczą „bloków” realizowaną przez Prezydencję Holenderską oraz utrzymywała częste i konstruktywne kontakty z Prezydencją Luksemburską,
 - określiła pozytywne priorytety polityczne w celu ustalenia stanowiska negocyjacyjnego Parlamentu Europejskiego,
 - złożyła propozycje dotyczące okresu obowiązywania, struktury i środków finansowych kolejnej Perspektywy Finansowej, zgodnie z udzielonym jej mandatem;
- P. mając na uwadze, że Konstytucja dopuszcza wprowadzenie nowych kategorii środków własnych Unii oraz zniesienie istniejącej kategorii,

Ogólny kontekst

1. podkreśla, że poszerzająca się Unia Europejska powinna mieć odpowiednie środki finansowe odpowiadające jej wzrastającym ambicjom politycznym i rosnącej odpowiedzialności na własnym terenie i poza jej granicami; podkreśla również, że wszystkie wydatki z budżetu UE powinny mieć na celu dodanie wartości europejskiej wydatkom publicznym Państw Członkowskich; zasada subsydiarności powinna być ściśle przestrzegana podczas podejmowania decyzji o wydatkach w dziedzinach nie podlegających wyłącznej kompetencji — w szczególności należy przestrzegać zasady, iż działania UE — ze względu na ich skalę i nakłady — w lepszy sposób służą osiągnięciu celów Unii;
2. w interesie dobrego zarządzania finansowego, uproszczenia i odpowiedzialności demokratycznej domaga się ulepszenia i uproszczenia mechanizmów kontroli finansowej, zarówno na poziomie instytucji, jak i w Państwach Członkowskich, w celu zapewnienia prawdziwej odpowiedzialności publicznej za całość wydatków UE;
3. przypomina, że Perspektywa Finansowa ustanawia ramy budżetowe mające zapewnić realizację priorytetów UE w kontekście dyscypliny budżetowej i nie jest wieloletnim budżetem na okres siedmiu lat; wskazuje, że Perspektywa Finansowa pozostaje punktem odniesienia i dlatego musi dysponować niezbędną elastycznością, aby odzwierciedlać średnioterminowe polityczne dążenia, a także zapewnić środki finansowe konieczne do skutecznej i uczciwej realizacji przyszłych wyzwań, zgodnie z Traktatem WE; jest zdecydowany w pełni wykorzystać uprawnienia przyznane mu w art. 272 Traktatu, który ustanawia roczną procedurę budżetową w celu zatwierdzenia wydatków Unii Europejskiej;
4. zauważa, że nowa Komisja Barroso w pełni poparła projekty przedstawione przez Komisję Prodiego w ostatnich miesiącach jej kadencji; odrzuca jednak system, który wiąże organy pochodzące z wyboru i organy wykonawcze Unii Europejskiej przez trzy kolejne kadencje;
5. jest świadomy trudnych warunków politycznych, gospodarczych i społecznych, panujących w niektórych Państwach Członkowskich, jednak przypomina, że budżet UE został zwiększony o 8,2 % w latach 1996-2002, podczas gdy średni wzrost w budżetach krajowych (UE-15) wyniósł 22,9 %; zauważa, że według sprawozdania MacDougalla⁽¹⁾ budżet europejski powinien odpowiadać 2 %-2,5 % PKB Państw Członkowskich; przy tej okazji przypomina, że pułap środków własnych ustalonych w 1993 roku dla 15 Państw Członkowskich pozostaje od tego czasu niezmienny: 1,31 % DNB Unii w przypadku środków na pokrycie zobowiązań i 1,24 % w przypadku środków na pokrycie płatności; przypomina, że poziom unijnego budżetu to obecnie mniej niż 2,5 % łącznych wydatków publicznych w Unii w porównaniu ze średnią 47 % DNB Unii przeznaczonych na łączne wydatki publiczne;

(1) Sprawozdanie przedstawione w 1977 r. przez grupę ekspertów na wniosek Komisji.

Środa, 8 czerwca 2005 r.

6. uważa, że koszty poszerzenia Unii, z którymi należy się zmierzyć w sposób sprawiedliwy i zrównoważony, mogą z łatwością zostać poniesione przez 15 starych Państw Członkowskich, i należy je uważać za minimalne, jeśli wziąć pod uwagę korzyści polityczne, społeczne i gospodarcze, które reunifikacja Europy daje całej Unii;

7. wyraża przekonanie, że Perspektywa Finansowa może pozwolić na zrównoważony rozwój środków finansowych Unii, pod warunkiem, że:

— zostaną one wykorzystywane na działania mające prawdziwą europejską wartość dodaną, jasno określone priorytety i widoczne dla obywateli,

— zoptymalizują koncentrację i komplementarność z działaniami prowadzonymi na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym w celu zmniejszenia ciężaru spoczywającego na podatnikach,

— zostaną wydane zgodnie z zasadami należytego zarządzania finansami, które szczególnie uwzględniają skuteczność i efektywność; zauważa, że wydatki poczynione na szczeblu europejskim mogą zwiększyć oszczędności na szczeblu narodowym, w szczególności ponieważ wydatki na tak dużą skalę umożliwiają poczynienie oszczędności lub mogą generować dochód na szczeblu narodowym;

8. podkreśla, że debata w sprawie Perspektywy Finansowej jest ściśle związana z kwestią środków własnych, mechanizmem korekcyjnym oraz różnymi formami współfinansowania i instrumentami finansowymi oraz potrzebą dostosowania istniejącego systemu, co przyznała w konkluzjach Rada Europejska z grudnia 2004 r.; z żalem odnotowuje, że Komisja nie przedstawiła ambitniejszych propozycji na zastąpienie istniejącego systemu równoległe z nową Perspektywą Finansową;

9. w końcowym głosowaniu uwzględni sposób, w który Rada przyzna konieczność dokonania zasadniczej reformy obecnie obowiązującego systemu środków własnych, na podstawie którego nowe wydatki będą mogły być dzielone sprawiedliwie pomiędzy Państwami Członkowskimi i w konsekwencji będzie można powrócić do początkowej zasady finansowania wspólnych polityk z rzeczywistych środków własnych w ramach przejrzystego, sprawiedliwego i demokratycznego systemu, z datą wejścia w życie nie później niż na początku następnej Perspektywy Finansowej;

10. zauważa, że wejście w życie Konstytucji zmodyfikuje procedurę legislacyjną w odniesieniu do wielu projektów legislacyjnych, wprowadzając procedurę współdecyzji; jest świadom faktu, iż nie jest możliwe uprzedzenie postanowień Konstytucji w sensie prawnym przed zakończeniem procesu ratyfikacji; nalega, aby Rada wyraziła zgodę na nieformalne porozumienie w celu zagwarantowania władzy ustawodawczej Parlamentu Europejskiego i wprowadzenia klauzuli rewizyjnej dla aktów prawnych, których procedura ulegnie zmianie po wejściu w życie Konstytucji;

11. uważa, że

— biorąc pod uwagę nadrzędność politycznej wagi następnej Perspektywy Finansowej,

— biorąc pod uwagę, że Konstytucja wymaga, aby przyszła ustawa Rady zawierająca wieloletnie ramy finansowe (MFF) była przyjęta przez Parlament Europejski większością głosów,

— mając na uwadze, że następna Perspektywa Finansowa wejdzie w życie później niż Konstytucja i najprawdopodobniej będzie pełnił funkcję MFF, pozwalając na przyjęcie pierwszego rocznego budżetu w oparciu o Konstytucję,

Parlament Europejski powinien wyłącznie zobowiązać się do osiągnięcia porozumienia w sprawie kolejnej Perspektywy Finansowej pod warunkiem przyjęcia jej większością głosów swoich członków;

12. przypomina, że na mocy obecnie obowiązujących Traktatów Perspektywa Finansowa nie posiada formalnego statusu i może być ustanowiona tylko za zgodą Parlamentu Europejskiego na zasadzie dobrowoli, przypomina również, że w przypadku braku porozumienia w celu uregulowania kwestii przyjęcia budżetu rocznego zastosowanie będzie miał Traktat WE; podkreśla, że nie zaakceptuje kolejnej Perspektywy Finansowej, jeżeli jego priorytety nie zostaną uwzględnione w ostatecznym stanowisku przez Radę;

Środa, 8 czerwca 2005 r.

13. z względnym zadowoleniem przyjmuje propozycje Komisji w sprawie kolejnych ram finansowych na lata 2007-2013 i związanych z nimi projektów legislacyjnych, które stanowią część „Pakietu Prodiego”, a które mają zastąpić większą część obecnego prawodawstwa wygasającego w 2006 r., jako szansę dla rozszerzonej Unii na ustalenie nowej agendy politycznej; po głębokiej analizie przeprowadzonej przez Komisję Tymczasową oraz po dostarczeniu opinii przez 17 komisji parlamentarnych, uważa że propozycje Komisji uzyskały umiarkowane poparcie i jako takie stanowią możliwą do zaakceptowania podstawę do analizy i przyszłych negocjacji; niemniej zwraca uwagę Rady na niektóre z politycznych priorytetów, w których europejska wartość dodana dla Unii i jej obywateli ma największą wagę;

14. uważa ponadto, że istotne jest, aby jak najszybciej przyjąć Perspektywę Finansową tak, aby od 1 stycznia 2007 r. była ona w pełni operacyjna, oraz by w ten sposób uniknąć wszelkich rozdzźwięków pomiędzy działaniami UE, w szczególności jeśli chodzi o propozycje legislacyjne Komisji;

Część I

Wyzwania polityczne

Bardziej konkurencyjna i spójna Europa

Spójność

15. z zadowoleniem przyjmuje zaproponowaną reformę polityki spójności w celu oddania jej w służbę wzrostu, zatrudnienia i trwałego rozwoju; uważa, że europejska polityka regionalna jest niezbędnym narzędziem promowania spójności społecznej, gospodarczej i geograficznej, pozwalającym Unii na podjęcie działań zmierzających do zmniejszenia różnic regionalnych, wspierających harmonijny rozwój Unii jako całości i przeciwdziałających niedoborom strukturalnym (trudny dostęp, wyludnienie i niska gęstość zaludnienia, odległe położenie itp.) w celu stymulowania trwałego rozwoju regionów, ich wzrostu, konkurencyjności i zatrudnienia; podkreśla znaczenie polityki spójności dla osiągnięcia celów Strategii Lizbońskiej oraz zmniejszania przepaści pomiędzy różnymi obszarami Unii Europejskiej; wszystkie środki, jakimi dysponuje polityka spójności, powinny być wydawane na ten cel; wyraża przekonanie, że wspólne działanie na szczeblu europejskim jest oszczędne, jako że pozwala na oszczędności związane ze skalą, racjonalizację procedur oraz sumowanie środków, szczególnie w kontekście współpracy transgranicznej; wyraża przekonanie, że istnienie silnej, dobrze finansowanej europejskiej polityki regionalnej jest warunkiem koniecznym zdolności Unii do sprostania kolejnym rozszerzeniom i zmniejszenia regionalnych różnic oraz że w procesie tym należy zachować podstawową, złożoną z trzech filarów, strukturę systemu programów pomocowych, jeśli chodzi o ich obecną wzajemną relację; uważa zatem 0,41 % DNB Unii i 4 % krajowego DNB nowych Państw Członkowskich za odpowiednie pod warunkiem, że Państwa Członkowskie mogą zapewnić również dodatkowe działania poza rozwiązaniami szczebla krajowego i regionalnego oraz zapewnić dostępność odpowiedniego współfinansowania (z wykorzystaniem środków publicznych i prywatnych); jest zdecydowany nadzorować ściśle stosowanie zasady N+2 przez Komisję w Funduszach Strukturalnych i dlatego obecne przepisy dotyczące Funduszu Spójności powinny być w dalszym ciągu stosowane;

Badania naukowe

16. podkreśla, że badania naukowe, rozwój technologiczny i innowacje są centralnym elementem gospodarki opartej na wiedzy i stanowią kluczowe czynniki przyczyniające się do wzrostu i trwałego rozwoju, konkurencyjności firm, zatrudnienia oraz osiągnięcia celów Strategii Lizbońskiej; uważa, że wysiłki na polu nauki powinny zostać wsparte i skonsolidowane na szczeblu UE, rozwijając centra doskonałości, przynosząc wartość dodaną przemysłowi, MŚP i obywatelom Europy, propagując współpracę pomiędzy podmiotami prywatnymi i publicznymi, szczególnie w odniesieniu do infrastruktury badawczej i zachęcając do tworzenia partnerstw publiczno-prywatnych; podkreśla, że niniejsza Perspektywa Finansowa w istotnym stopniu musi się przyczynić do osiągnięcia wyznaczonego przez Radę Europejską w Barcelonie w 2002 r. celu zwiększenia wydatków na badania i rozwój do 3 % DNB UE do 2010 r. i musi to zostać uwzględnione w przyszłej Perspektywie Finansowej; uważa, że należy przewidzieć odpowiednie środki na realizację programu kosmicznego w ramach budżetu na badania naukowe oraz że instrumenty ustawodawcze i środki finansowe powinny korzystać z klauzuli rewizyjnej po wejściu w życie Konstytucji; nalega, aby Europejska Przestrzeń Badawcza faktycznie obejmowała wszystkie 25 Państw Członkowskich; uważa za niezmiernie ważne, zarówno dla europejskiej konkurencyjności, jak również dla spójności społecznej, aby nierówność w dostępie do internetu pomiędzy regionami i grupami społecznymi zostały przezwyciężone i aby żaden obywatel UE nie był wykluczony ze społeczeństwa informacyjnego;

Środa, 8 czerwca 2005 r.

Sieci transeuropejskie

17. z zadowoleniem przyjmuje propozycję Komisji dotyczącą projektów priorytetowych TEN-T; zauważa jednak, że przydział środków na 30 priorytetowych projektów w sektorze transportu, a także na program Marco Polo stanowi minimalną kwotę, jaką należy rozważyć, z możliwością jej zwiększenia; podkreśla strategiczne znaczenie sieci transportowych dla definitywnej konsolidacji jednolitego rynku UE oraz dla bliższych kontaktów UE z krajami kandydującymi, zmierzającymi do kandydowania oraz krajami należącymi do „kręgu przyjaciół”; zauważa, że wzajemne połączenia między sieciami transportowymi mogą stanowić podstawę rozwoju handlu i inwestycji, a tym samym mogą wspierać trwałość i stabilność oraz spójność społeczną, gospodarczą i geograficzną; wzywa do odpowiedniego finansowania wzajemnych połączeń transportowych i wspólnej infrastruktury; nalega, aby wspomniane finansowanie zależało od zagwarantowania przez Państwa Członkowskie odpowiedniego współfinansowania i właściwego dostępu zainteresowanych regionów do sieci i chętnie zbada innowacyjne instrumenty finansowe, takie jak gwarancje kredytowe, koncesje europejskie, pożyczki europejskie oraz fundusz odsetkowy, pokrywające inwestycje sektora prywatnego i publicznego wyłącznie w odniesieniu do badań, innowacji, przestrzeni kosmicznej i najważniejszych sieci materialnych i niematerialnych lub pożyczki z EBI;

18. zauważa, że nowe regulacje umożliwiłyby finansowanie infrastruktury w programach TEN-E, czego nie przewidziano w poprzednich ramach na lata 2000-2006; jest zdania, że opracowania powinny być głównym przedmiotem wsparcia w ramach tego programu;

Agenda Polityki Społecznej

19. uważa, że niewielkie środki finansowe przeznaczone na wdrożenie Agendy Polityki Społecznej stanowią minimum niezbędne dla umożliwienia wkładu do Strategii Lizbońskiej na rzecz zrównoważonego wzrostu oraz wzrostu liczby miejsc pracy i ich jakości; wyraża przekonanie, że odpowiedni poziom wydatków Wspólnoty w obszarze polityki społecznej jest wciąż bardzo ważny, w szczególności w kontekście zatrudnienia i ochrony socjalnej; podkreśla jednak, że główną odpowiedzialność za sprawy społeczne oraz główne kompetencje w tych sprawach mają Państwa Członkowskie; jest zdania, że wzrost o 200 mln EUR jest konieczny w celu utrzymania celów Agendy Polityki Społecznej;

Edukacja i szkolenie

20. uważa kształcenie ustawiczne, w tym edukację i szkolenie za jedno z najwyższych priorytetów następnej Perspektywy Finansowej oraz kluczowy czynnik wzrostu, integracji społecznej i konkurencyjności; uważa zaproponowane zwiększenie pakietu finansowego za absolutne minimum dla osiągnięcia celów UE w tym obszarze; uważa, że skuteczność programów europejskich w obszarze kształcenia ustawicznego, w tym edukacji i szkoleń są oczywiste, jako że dostarczają wartości dodanej i stanowią instrument dla rozprzestrzeniania innowacji i dobrych praktyk, które w przeciwnym razie zostałyby zamknięte w granicach państw; podkreśla, że powinno się zwiększyć mobilność studentów i pracowników w ramach Unii, aby umożliwić im korzystanie z nowych możliwości; podkreśla, że większa liczba studentów powinna być zaangażowana we wspólne działania edukacyjne; z zadowoleniem przyjmuje konsolidację w jeden instrument; jest zdania, że wzrost o 670 mln EUR jest konieczny dla osiągnięcia jego celów;

Lepsza jakość życia

Rozwój obszarów wiejskich

21. uważa, że restrukturyzacji Wspólnej Polityki Rolnej (WPR) powinien towarzyszyć znaczny wzrost funduszy na rozwój obszarów wiejskich, aby sprostać problemom zatrudnienia i konkurencyjności na obszarach wiejskich, w szczególności w nowych Państwach Członkowskich; uważa, że inwestowanie w rozwój obszarów wiejskich wymaga także zwiększonego wsparcia dla przedsiębiorstw promujących dywersyfikację obszarów wiejskich; wyraża opinię, że propozycja Komisji dotycząca budżetu nowego Funduszu Rozwoju Obszarów Wiejskich jest niezwykle wąska i tym samym stanowi absolutne minimum;

Środowisko

22. z zadowoleniem przyjmuje podejście Komisji dotyczące włączenia Natury 2000 do Funduszu Rozwoju Obszarów Wiejskich i Funduszy Strukturalnych, które, oprócz znacznie wzmocnionego programu Life+, powinny stanowić główne źródło środków finansowych; w tym kontekście nalega na wprowadzenie prawnie wiążącego mechanizmu, który zapewni prawidłowe wdrożenie Natury 2000 oraz jej finansowanie przez UE na poziomie szacowanego wkładu UE do planowanej całkowitej kwoty około 6,1 mld EUR rocznie w UE-25; podkreśla zatem, iż należy zastrzec (wyodrębnić) kwotę 21 mld EUR na Naturę 2000 w Perspektywie Finansowej na odpowiednie obszary; wzywa, by fundusze na środki realizacji

Środa, 8 czerwca 2005 r.

programu Natura 2000 zostały sklasyfikowane w pozycji 2 Perspektywy Finansowej; wzywa do finansowania działań w ramach programu Natura 2000 oraz zarządzania, które nie mogą być finansowane przez inne instrumenty z programu Life+; w tym kontekście wzywa Komisję do rozpatrzenia włączenia programu Natura 2000 do innych funduszy;

Obszar Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości

23. uznaje ukończenie tworzenia Obszaru Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości za jeden ze swoich politycznych priorytetów w czasie obowiązywania kolejnych ram finansowych i zauważa, że Komisja zaproponowała wysoki wzrost przyznawanych mu funduszy; wyraża przekonanie, że zaproponowany przydział około dwóch trzecich funduszy przewidzianych w zaproponowanym tytule 3 może okazać się niewystarczający na pokrycie potrzeb i ambicji Unii Europejskiej w tym obszarze, zgodnie z definicją Parlamentu Europejskiego i Rady; jest zdania, że wzrost o 1 mld EUR jest konieczny dla osiągnięcia celów; ponadto uważa, że należy pozostawić wystarczający margines w ramach tytułu 3, do wykorzystania w razie zaistnienia nieprzewidzianych potrzeb i zmian sytuacji;

24. z uwagi na priorytetowe znaczenie walki z przestępczością zorganizowaną, w tym z terroryzmem, oraz wzmocnienie współpracy sądowej, pragnie zwiększenia środków budżetowych Europolu i Eurojustu; pragnie również, by działaniu temu towarzyszyło wzmocnienie kontroli demokratycznej Europolu;

Europa bliższa jej obywatelom

Wspieranie europejskiego obywatelstwa, kultury i różnorodności

25. uważa program Młodzież w działaniu za priorytet; jest zdania, że obecny program dla młodzieży jasno pokazuje europejską wartość dodaną działań wspólnotowych podejmowanych w organizacji wielostronnych wymian młodzieży, europejskich służb ochotniczych, organizacji projektów w sieci oraz szkoleń europejskich dla młodych pracowników; z zadowoleniem przyjmuje zaproponowaną racjonalizację instrumentów Wspólnoty w tym obszarze; jest zdania, że wzrost z 811 mln EUR do 1 000 mln EUR jest konieczny dla osiągnięcia celów;

26. z zadowoleniem przyjmuje racjonalizację instrumentów Wspólnoty w obszarze kultury przewidzianą w projekcie Komisji dla programu „Kultura 2007” (COM (2004)0469); wyraża żal z tego powodu, że obecnie, w przeliczeniu na jednego obywatela, zaledwie 7 centów z budżetu UE jest przeznaczony na sztukę; uważa, że wzrost z 360 mln EUR do 500 mln EUR jest konieczny dla poprawy finansowania projektu Komisji;

27. wyraża obawę, że większość obywateli europejskich wie bardzo niewiele lub nie wie nic o Unii Europejskiej, jej instytucjach, politykach i osiągnięciach; podkreśla, że Unia musi udostępnić środki konieczne do wspierania skutecznej strategii informacyjnej i komunikacyjnej, w celu wyjaśnienia obywatelom jak pracują instytucje, które istnieją aby im służyć, oraz dlaczego realizują postawione cele; wzywa do zwiększenia spójności pomiędzy perspektywami finansowymi i nowymi postanowieniami Konstytucji, również w odniesieniu do demokracji uczestniczącej, a szczególnie rozwoju dialogu cywilnego i wdrażania inicjatyw obywateli; z zadowoleniem przyjmuje przedłożenie projektu legislacyjnego dla programu kontynuującego idee programu uczestnictwa obywatelskiego, który pozostanie priorytetem, aby promować aktywne i prężne społeczeństwo obywatelskie i przybliżyć Europę jej obywatelom poprzez proces oddolny;

Silniejsza Europa w bezpieczniejszym i bardziej solidarnym świecie

28. nalega na wystarczający poziom finansowania działań zewnętrznych, aby UE mogła stać się „światowym partnerem” i aby dysponowała wystarczającymi środkami na realizację jej ambicji politycznych oraz jej zobowiązań międzynarodowych; podkreśla swoją niechęć do utrzymywania stanu ciągłej presji w ramach pozycji 4, jak to ma miejsce w obecnej Perspektywie Finansowej i wskazuje w szczególności na potrzebę znacznej elastyczności i wystarczającego marginesu, aby uwzględnić nieprzewidziane wydarzenia; wskazuje na potrzebę wystarczającego finansowania, aby zapewnić wdrożenie podejścia wskazanego dla tego obszaru w Konstytucji, szczególnie nowej polityki sąsiedztwa na zasadzie szczególnych stosunków, o których mowa w art. I-57 Konstytucji;

Środa, 8 czerwca 2005 r.

29. podkreśla potrzebę dalszej dywersyfikacji strategii sąsiedztwa europejskiego, zapewniając również inne atrakcyjne rozwiązania dla krajów, które potencjalnie mogłyby stać się Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej, lecz które ostatecznie pozostaną bliskim partnerem Unii; nalega, aby Parlament Europejski będąc częścią władzy budżetowej w przyszłości brał udział jako równy partner, tak jak to się dzieje dzisiaj, w podejmowaniu wszelkich decyzji dotyczących zmiany statusu potencjalnego kandydata na kandydata przedakcesyjnego, z powodu istotnego wpływu na budżet; zdecydowanie uważa, że zwiększenie funduszy jest niezbędne dla zacieśnienia stosunków z sąsiednimi krajami oraz zapewnienia krajom kandydującym i potencjalnie kandydującym odpowiedniego poziomu finansowania, gwarantującego im sprawiedliwe i równe traktowanie; zwraca szczególną uwagę na fakt, że fundusze przeznaczone na stosunki UE z krajami rozwijającymi się muszą być traktowane jako minimum, z myślą o przestrzeganiu europejskiego zobowiązania do pomocy tym krajom w osiągnięciu Milenijnych Celów Rozwoju do 2015 r.;

30. wzywa do spójności między postanowieniami zaproponowanych instrumentów legislacyjnych i prawdopodobnymi przyszłymi postanowieniami Konstytucji, ze wzmocnieniem we wszystkich przypadkach skutecznego demokratycznego udziału Parlamentu Europejskiego w procesie decyzyjnym, łącznie z przyjmowaniem i korektą wieloletnich ram strategicznych; wskazuje na szczególną potrzebę większego udziału Parlamentu w podejmowaniu decyzji w sprawie działań WPZiB, zwłaszcza tam gdzie mają one skutki dla budżetu; w tym kontekście uważa, że przyznawanie funduszy powinno odbywać się w ramach „normalnego” budżetu UE, a zatem podlegać absolutorium Parlamentu Europejskiego;

31. z zadowoleniem przyjmuje zbliżające się utworzenie Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych i nalega, by całość jej kosztów administracyjnych została pokryta z budżetu UE;

32. z zadowoleniem przyjmuje odnowioną determinację przywództwa UE i USA dla określenia wspólnej agendy, w tym wspólnych działań w ramach problemów polityki zagranicznej; zauważa, że podejście to nie znajduje odzwierciedlenia w projektach Komisji i nalega, by Parlament uczestniczył w decyzjach dotyczących tych spraw, jeżeli mają one skutki dla budżetu;

Część II

Organizacja i struktura ram finansowych

Czas obowiązywania

33. zauważa, że Komisja zaproponowała siedmioletnie ramy finansowe; z powodu demokratycznej odpowiedzialności i ponoszenia konsekwencji podtrzymuje swoje stanowisko popierające zbieżność między okresem obowiązywania Perspektywy Finansowej a pięcioletnim mandatem Parlamentu Europejskiego i Komisji oraz przypomina, że Konstytucja przewiduje minimum pięcioletnie ramy finansowe, co pozwoliłoby na koordynację z kadencjami Komisji i Parlamentu Europejskiego; zaznacza, że okres obowiązywania projektów legislacyjnych mógłby pozostać niezależny od ram czasowych Perspektywy Finansowej; zwraca się zatem do swojej delegacji uczestniczącej w negocjacjach dotyczących Porozumienia Międzyinstytucjonalnego o naleganie, aby postanowienia przyszłego Porozumienia Międzyinstytucjonalnego gwarantowały dłuższe — w stosunku do okresów obowiązywania przyszłej Perspektywy Finansowej — (siedmioletnie) okresy obowiązywania wieloletnich programów, zwłaszcza jeżeli chodzi o najważniejsze polityki, takie jak polityka rolna, polityka strukturalna i polityka spójności oraz badania naukowe;

34. wyraża poparcie dla propozycji Komisji dotyczącej siedmioletnich ram finansowych; wyraża przekonanie, że krótszy przedział czasowy byłby niepraktyczny z technicznego i politycznego punktu widzenia, a dłuższa Perspektywa Finansowa przyczyni się do stabilizacji systemu i ułatwi planowanie polityki spójności oraz innych instrumentów finansowych wspólnego budżetu;

Struktura

35. odnotowuje propozycję Komisji dotyczącą restrukturyzacji kolejnych ram finansowych w celu lepszego odzwierciedlenia szerokiego wachlarza celów politycznych, wzmocnienia spójności społecznej i gospodarczej oraz zapewnienia obywatelom większej widoczności wieloletnich wydatków UE, ale uważa że w niektórych przypadkach wprowadza to nadmierną sztywność;

36. wyraża pogląd, że można podważać stosowność tytułu 3 (Obywatelstwo, Wolność, Bezpieczeństwo i Sprawiedliwość) w kwestii wysokości środków w porównaniu z innymi pozycjami, niemniej jest on do zaakceptowania w kontekście politycznym; opowiada się za utworzeniem w ramach tej pozycji niezależnej podpozycji dla Obszaru Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości, w celu zapewnienia większej widoczności tego priorytetu politycznego Unii i równocześnie pragnie zapewnić by środki przyznane w ramach innych części tej pozycji nie uległy zredukowaniu;

Środa, 8 czerwca 2005 r.

37. przypomina, że po wejściu w życie Konstytucji, gdy zniesiony zostanie podział na wydatki obowiązkowe i nieobowiązkowe, wyodrębnianie środków na wydatki związane z rynkiem i płatności bezpośrednie w ramach tytułu 2 nie będzie dłużej miało miejsca;

Wydatki administracyjne

38. wyraża chęć utrzymania struktury, która zapewnia kontrolę władzy budżetowej nad wydatkami administracyjnymi Komisji, a zatem jest przeciwny propozycji usunięcia tych wydatków z tytułu 5; wyraża jednak pogląd, że należy zachować i dalej rozwijać wprowadzony dla nomenklatury budżetowej system budżetowania w podziale na obszary działalności (Activity-Based Budgeting — ABB); zatem opowiada się za pozostawieniem wydatków administracyjnych Komisji w ramach poszczególnych obszarów politycznych, ale za ustanowieniem wiążącego pułapu poza tabelą Perspektywy Finansowej z możliwością zwiększenia tego pułapu jedynie na mocy decyzji władzy budżetowej, przy użyciu jakiegokolwiek środka zaproponowanego w przyszłym Porozumieniu Międzyinstytucjonalnym; podkreśla, że wszystkie instytucje UE powinny zachować dyscyplinę budżetową;

Agencje

39. wyraża zaniepokojenie ciągłym powstawaniem agencji wszelkiego typu: zdecentralizowanych, wykonawczych, regulacyjnych, i wyraża ubolewanie nad faktem, że Komisja nie zdołała dostarczyć szczegółów wieloletniego programowania dla agencji w kolejnych ramach finansowych; wzywa władze legislacyjne do uwzględnienia wpływu na budżet przy ustanawianiu nowych agencji; w tym kontekście kładzie nacisk na fakt, że zwiększenie zakresu zadań poszczególnych agencji ma również poważne konsekwencje dla budżetu UE; w związku z tworzeniem nowych agencji; wzywa Państwa Członkowskie do przyjęcia wynikającej z tego odpowiedzialności za ich przyszłe finansowanie;

40. podkreśla, że rozwój agencji powinien być w przyszłości stale sprawdzany, zarówno przez władze budżetowe, jak i legislacyjne, nie tylko z powodu ciężaru administracyjnego, jaki organy te stwarzają dla budżetu (2 735 członków personelu więcej niż przewidziano w planach instytucjonalnych Komisji w budżecie na 2005 r.), ale także z powodu ryzyka międzyrządowego wpływu na wspólne polityki poprzez obecność przedstawicieli Państw Członkowskich w zarządach agencji oraz braku demokratycznej odpowiedzialności wobec Parlamentu Europejskiego;

41. wzywa do przyjęcia podejścia zbliżonego do podejścia zastosowanego dla wydatków administracyjnych Komisji, opartego na ustanowieniu wiążącego pułapu dla agencji, poza tabelą perspektywy finansowej, który mógłby być zwiększony tylko decyzją władzy budżetowej przy użyciu wszelkich środków dostępnych na mocy przyszłego Porozumienia Międzyinstytucjonalnego; zamierza poprawić za pomocą tych środków kontrolę nad agencjami i ich przejrzystość bez szkodliwych skutków dla programów;

Rewizja, elastyczność i rezerwy

42. przypomina, że w ramach obecnej Perspektywy Finansowej wszystkie zróżnicowane instrumenty przewidziane w celu podniesienia pułapu Perspektywy Finansowej, takie jak rewizja, dostosowanie, elastyczność oraz Fundusz Solidarności były użyte na mocy wspólnego porozumienia, aby zaspokoić stałe, strukturalne potrzeby lub aby sfinansować nieprzewidziane wydatki; podkreśla, że elastyczność jest niezbędnym narzędziem w perspektywie wieloletniej; przypomina, że do 1999 r. Perspektywa Finansowa była kilkakrotnie poddawana rewizjom oraz że w ciągu ostatnich lat, a zwłaszcza podczas obowiązywania obecnej Perspektywy Finansowej (2000-2006) instrument elastyczności był używany przez sześć z siedmiu lat, co jasno wskazuje, że niektóre pozycje były niedofinansowane; wzywa, aby w przyszłości mechanizmy elastyczności nie były używane do zapewnienia corocznych środków na pokrycie stałych potrzeb;

43. podkreśla, że elastyczność będzie zasadniczą częścią stanowiska negocyjacyjnego Parlamentu Europejskiego; nie wyrazi zgody na podejmowane przez Radę jakiegokolwiek próby uzgodnienia ram finansowych bez zastosowania odpowiednich mechanizmów dostosowania ich do przyszłych potrzeb i uważa, że głównym obowiązkiem władzy budżetowej jest stworzenie takich mechanizmów; wyraża przekonanie, że wysokość środków i instrumenty elastyczności są silnie związane z decyzją w sprawie całościowych kwot oraz ostatecznej struktury i trwania ram finansowych;

Środa, 8 czerwca 2005 r.

44. proponuje zatem:
- przyjąć propozycję Komisji dotyczącą procedury rewizji ze skutkiem wieloletnim, aby pokryć trwałe zmiany ram finansowych, co może być ułatwione poprzez przyjmowanie ich tą samą większością, jak dla przyjmowania budżetu (większość kwalifikowana w Radzie i bezwzględna większość w Parlamencie),
 - przyjąć propozycję Komisji dotyczącą elastyczności dla aktów legislacyjnych, ale zwiększyć ją do 10 % powyżej lub poniżej kwot ustalonych w ramach procedury współdecyzji;
 - odrzucić propozycję Komisji dotyczącą elastyczności przesunięć między pozycjami,
 - stworzyć znaczące rezerwy dla elastyczności poza ramami finansowymi w celu umożliwienia Unii Europejskiej odpowiedzi na nieprzewidziane potrzeby i kryzysy,
 - zaplanować restrukturyzację Perspektywy Finansowej w razie zmiany podstawowych założeń co do rozwoju gospodarczego, na przykład w przypadku znaczącego odchylenia stopy wzrostu od zakładanego poziomu 2,3 %,
45. podkreśla, że zasada tworzenia rezerw na elastyczność stanowi część całościowego porozumienia dotyczącego ram finansowych niepodlegającą negocjacom; uważa, że poziom elastyczności powinien być ściśle połączony z globalnym pułapem ram finansowych oraz że kwoty przeznaczone na nieprzewidziane potrzeby powinny:
- zostać umieszczone poza ramami finansowymi;
 - zostać zmobilizowane zgodnie z projektem Komisji w drodze decyzji władzy budżetowej;
 - być finansowane:
 - poprzez przeprogramowanie w ramach pozycji;
 - poprzez ponowne rozplanowanie niewykorzystanych środków w ramach pozycji i pomiędzy pozycjami;
 - z nowych środków w sytuacji gdy dwa poprzednie źródła okażą się niewystarczające;
- wnosi, aby w przypadku nowych środków fundusze były wymagane z Państw Członkowskich tylko po podjęciu decyzji, redukując ciężar nałożony na podatników do niezbędnego minimum; proponuje, aby władza budżetowa wyraziła zgodę na uproszczoną procedurę w celu przyspieszenia realizacji każdej decyzji;
46. uważa, że ta całkowita elastyczność powinna stanowić 0,03 % DNB (zgodnie z pkt 20 Porozumienia Międzyinstytucjonalnego z dnia 6 maja 1999 r.) i że powinna zostać wykorzystana na następujące cele:
- Rezerwa na konkurencyjność (maksymalnie do 7 mld EUR):

nowy instrument zastępujący Fundusz Dostosowań na rzecz Wzrostu, zaproponowany przez Komisję, mający przyspieszyć rozwój i konkurencyjność oraz pozwolić Unii na reagowanie na zmiany gospodarcze,
 - Rezerwa na spójność (maksymalnie do 3 mld EUR):

nowy instrument na rzecz rozwoju mechanizmu, w celu umożliwienia reagowania na szoki gospodarcze i nagłe zmiany w regionach UE i Państwach Członkowskich, kwalifikujących się w ramach tytułu 1b) nawet w drodze przeprogramowania niewykorzystanych środków,
 - Rezerwa na pomoc w nagłych wypadkach (maksymalnie do 1,5 mld EUR):

istniejący instrument, do umieszczenia poza Perspektywą Finansową,
 - Rezerwa na Fundusz Solidarności (maksymalnie do 6,2 mld EUR)

istniejący instrument już znajdujący się poza Perspektywą Finansową i który Komisja proponuje włączyć do budżetu w ramach pułapu,
 - Rezerwa kredyty gwarantowane (maksymalnie do 3 mld EUR):

część tej rezerwy istniała w ramach tytułu 4; zasada powinna zostać rozszerzona na gwarantowanie finansowania projektów z zakresu transportu i infrastruktury; instrument ten powinien zostać umieszczony poza Perspektywą Finansową,

Środa, 8 czerwca 2005 r.

— Rezerwa na elastyczność (maksymalnie do 3,5 mld EUR):

istniejący instrument już znajdujący się poza Perspektywą Finansową, z podwyższoną kwotą w wysokości 500 mln EUR;

Część III

Środki budżetowe i alternatywy

47. wyraża pogląd, że projekt Komisji jest ogólnie do zaakceptowania; wyraża opinię, że przeszacowano niektóre pozycje, inne zaś nie odzwierciedlają ambicji, jakich rozszerzona Unia z 490 milionami mieszkańców mogłaby się spodziewać w nadchodzących latach w zakresie polityki, gospodarki i solidarności;

48. wyraża opinię, że należy zbadać opcje i inne rozwiązania w celu znalezienia kompromisu między dążeniem do pogłębienia integracji europejskiej, dyscypliną budżetową, uzasadnionymi oczekiwaniami nowych Państw Członkowskich, a propozycjami Komisji; wyraża również chęć przywrócenia równowagi całkowitej kwoty wydatków zgodnie z jego własnymi priorytetami politycznymi na przyszłość;

49. stwierdza w związku z tym jako opcje dla innych rozwiązań w odniesieniu do projektu Komisji, zgodnie z załączoną tabelą, że:

— Rolnictwo:

zauważa, że zgodnie z projektem Komisji, ilość środków przeznaczonych na rolnictwo spadnie z 45 % w 2007 r. do 35 % w 2013 r.; zauważa, że pomimo, iż środki wzrosły w tym okresie jedynie o 3 %, to nadal obejmują one nieproporcjonalny odsetek środków, który będzie nawet wyższy, jeśli ograniczy się niektóre polityki w porównaniu z innymi; odrzuci wszelkie próby renacjonalizacji WPR; wyraża obawę, że z braku politycznego i finansowego porozumienia, finansowanie działań związanych z rynkiem oraz dopłat bezpośrednich dla Bułgarii i Rumunii powyżej pułapu uzgodnionego przez Radę Europejską w 2002 r. dla UE-25 pozostaje w sferze wątpliwości i w związku z tym proponuje, aby w celu zapewnienia poziomu wsparcia ustalonego decyzją Rady Europejskiej z października 2002 r. zainicjować możliwość stopniowej integracji procesu obowiązkowego współfinansowania w ramach UE-15, jeśli potrzeby przekroczą przewidywania,

— Europejski Fundusz Rozwoju (EFR):

przypomina, że Parlament Europejski zdecydowanie popierał włączenie EFR do budżetu ogólnego na podstawie zasady jedności budżetu i dla przejrzystości, ale zauważa, że w kontekście finansowym budżetowanie nie powinno hamować innych polityk; podkreśla zatem, że włączenie do budżetu jest akceptowalne jedynie jeżeli ogólny pułap ram finansowych przynosi dodatkowe środki do budżetu ogólnego; wskazuje, że przyznane środki budżetowe powinny zostać wyodrębnione, w celu uniknięcia jakichkolwiek negatywnych skutków dla krajów AKP; podkreśla, że zasada partnerstwa z krajami AKP musi być respektowana w sytuacji, gdy EFR jest włączony do budżetu ogólnego,

— Fundusz Korekty Wzrostu:

wyraża negatywną opinię na temat propozycji Komisji; popiera rezerwę elastyczności przeznaczoną na konkurencyjność, zgodnie z ust. 47,

— Fundusz Solidarności:

uważa za pożądane utrzymanie obecnego systemu, finansowanego jako rezerwy poza pułapami przy użyciu kwoty maksymalnej, tylko jeśli jest to uznane za konieczne, zgodnie z ust. 47,

— Pomoc w nagłych wypadkach:

wyraża negatywną opinię na temat propozycji Komisji dotyczącej włączenia do pułapów pomocy w nagłych wypadkach; proponuje stworzenie mechanizmu pomocy w nagłych wypadkach poddanego asygnacji celowej poza pułapem, finansowanego, gdy zostanie to uznane za konieczne, z zastosowaniem tych samych mechanizmów jak dla obecnego Funduszu Solidarności, zgodnie z ust. 47,

— Gwarancje kredytowe:

wyraża negatywną opinię na temat propozycji Komisji dotyczącej tego mechanizmu w ramach tytułu 4 i proponuje rozszerzyć podobny mechanizm na inne pozycje, zgodnie z ust. 47,

Środa, 8 czerwca 2005 r.

— Podtytuł 1a) Konkurencyjność dla wzrostu i zatrudnienia:

uważa, że „cele lizbońskie” powinny pozostać dla Unii priorytetami w kolejnych ramach finansowych i należy podjąć znaczne wysiłki w celu zrealizowania tych celów; że środki budżetowe powinny być odpowiednie, ale realistyczne, zwiększone, ale nie przeszacowane, ograniczone do pomocniczości i wyraźnej europejskiej wartości dodanej; zatem w pełni popiera projekt Komisji dotyczący badań i sieci TEN-T; proponuje globalne przesunięcie kwoty 4,7 mld EUR z marginesu i działań poza-priorytetowych w ramach tytułu 3 (+1,3 mld EUR), tytułu 4 (+ 2,7 mld EUR) i kształcenia ustawicznego (+ 670 mln EUR); ponadto wewnętrzne przesunięcie kwoty 200 mln EUR z TEN-E do agendy społecznej,

— Pozycja 3: Obywatelstwo, wolność, bezpieczeństwo i sprawiedliwość:

wyraża pogląd, że polityki, które mają być finansowane w ramach tej pozycji, w szczególności Wolność, Bezpieczeństwo i Sprawiedliwość, jak też Młodzież i Kultura są priorytetowe dla Parlamentu Europejskiego; zatem ogólna wielkość środków powinna być zwiększona o 1,3 mld EUR, z czego + 1 mld EUR na prawa podstawowe i walkę z przestępczością, 140 mln EUR na Kulturę, i 189 mln EUR na Młodzież,

— Pozycja 4: UE jako światowy partner (i WPZiB):

wyraża opinię, że ambicje rozszerzonej Unii w kolejnym okresie, szczególnie w odniesieniu do instrumentów Pomocy Przedakcesyjnej (IPA) oraz Sąsiedztwa i Partnerstwa (ENPI), potrzeba finansowania kryzysów oraz zmiana polityki zagranicznej zawarte w Konstytucji pozwalają na wzrost o 2,7 mld EUR i ponowne zaplanowanie 1,2 mld EUR; podkreśla, że dodatkowe 900 mln euro dla WPZiB będzie dostępne tylko po zawarciu porozumienia z Radą w sprawie roli Parlamentu Europejskiego w procesie decyzyjnym,

— Wydatki administracyjne:

uważa, że wydatki administracyjne Komisji należy zmniejszyć o 2,9 mld EUR zgodnie z ograniczeniem nałożonym na administracje krajowe i z uwzględnieniem o rozwoju nowych form zarządzania (agencje) oraz tezy, że kolejne rozszerzenia nie powinny systematycznie generować nowych środków;

50. wyraża przekonanie, że negocjacje nie powinny skupiać się tylko na procentach i liczbach, ale powinny wprowadzić także inne elementy, takie jak fundamentalne dla Unii zasady sprawiedliwości i stopniowości, w celu osiągnięcia równowagi, mogącej sprostać oczekiwaniom zarówno Państw Członkowskich jak i obywateli; wzywa Komisję i Radę do rozważenia tych elementów jako warunków koniecznych dla osiągnięcia porozumienia z Parlamentem Europejskim; stwierdza w tym zakresie, że:

— Aspekty związane z Konstytucją:

jest zdecydowany odrzucić każde zobowiązanie prawne, które miałyby negatywny skutek wiążący po tym, jak Konstytucja wejdzie w życie; nalega zatem, aby Rada i Komisja zawarły koleżeńską umowę w celu zabezpieczenia uprawnień legislacyjnych Parlamentu oraz wprowadzenia klauzuli rewizyjnej dla aktów legislacyjnych, dla których procedura ulegnie zmianie wraz z wejściem w życie Konstytucji, zwiększając rolę Parlamentu Europejskiego; nakłania Komisję i Radę do przyjęcia takiego zobowiązania w kolejnym Porozumieniu Międzyinstytucjonalnym,

— Rozporządzenie finansowe:

wyraża przekonanie, że zasada należytego zarządzania zawarta w rozporządzeniu finansowym i jego przepisach wykonawczych musi być zweryfikowana, aby ułatwić jego wdrożenie i przyspieszyć spłaty (lub zwroty) do Państw Członkowskich; nakłania Komisję i Radę do uzgodnienia przepracowania przepisów, które powinny ułatwiać wdrażanie i upraszczać procedury,

— Koszty administracji:

podkreśla, że Komisja powinna podjąć działania zmierzające do uproszczenia i polepszenia wydajności zarządzania i administracji w zakresie wdrażania programów wspólnotowych na poziomie własnych służb, Państw Członkowskich oraz końcowych odbiorców, szczególnie w odniesieniu do projektów na niewielką skalę; uważa, że powinno się przeprowadzić szczegółową analizę wydajności zarządzania i administracji w zakresie prawodawstwa wspólnotowego na każdym z tych czterech poziomów, co pozwoli określić możliwości zwiększenia wydajności i skuteczności w zakresie wykorzystania środków przeznaczonych na administrację; proponuje, aby przeprowadzić tego rodzaju analizę ogólnie dla całego budżetu;

Środa, 8 czerwca 2005 r.

— Zatwierdzenie przez Państwa Członkowskie:

uważa, że Parlament Europejski, jako część władzy budżetowej, ponosi odpowiedzialność za zoptymalizowanie wdrażania funduszy przekazanych przez Państwa Członkowskie do budżetu UE; jest zdecydowany poprawić wdrażanie programów, które mają być finansowane zgodnie z kolejnymi ramami finansowymi; nalega, aby Państwa Członkowskie dostarczyły poświadczenia swoich finansowych zobowiązań dla wszystkich polityk realizowanych w ramach wspólnych kompetencji poprzez uprzednie złożenie formalnej deklaracji wyjaśniającej oraz następcze złożenie rocznej deklaracji zabezpieczenia przez najwyższy organ władzy politycznej i wykonawczy (ministra finansów); wzywa w związku z tym Komisję do zastosowania właściwych mechanizmów zawieszenia płatności w przypadku niespełnienia niniejszego żądania; nie jest jeszcze gotowy do zaproponowania jakiegokolwiek znacznego zwiększenia finansowania programów bez gwarancji ze strony Państw Członkowskich, że przekażą środki; uważa przyjęcie koncepcji „oświadczenia wyjaśniającego” za warunek konieczny do udzielenia przez Parlament zgody na nowe Porozumienie Międzyinstytucjonalne w sprawie Perspektywy Finansowej;

— Środki własne i mechanizm korekty:

wyraża poparcie dla konkluzji Rady Europejskiej z grudnia 2004 r., zgodnie z którymi negocjacje dotyczące wydatków Unii muszą być ujmowane w ogólnym kontekście, z uwzględnieniem kwestii środków własnych, mechanizmu korekty oraz badania możliwego uproszczenia systemu; wzywa do przeprowadzenia rewizji systemu środków własnych, prowadzącej w krótkoterminowej perspektywie do sprawiedliwszego rozłożenia obciążenia netto i ustanawiającej, przed końcem następnej perspektywy finansowej, niezależny system finansowania UE; proponuje, aby prace przygotowawcze dotyczące takiego nowego systemu zostały powierzone konferencji międzyparlamentarnej, w której uczestniczyłby Parlament Europejski i parlamenty narodowe, zgodnie z zamysłem przedstawionym w protokole w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej załączonego do Konstytucji;

— Instrumenty finansowe i współfinansowanie

wzywa Komisję do przedłożenia propozycji towarzyszących wdrażaniu wszystkich wspólnych polityk z nowymi instrumentami finansowymi i mechanizmami współfinansowania; instrumenty te powinny zajmować się załamaniem rynku i działać jako katalizatory dla prywatnych inwestorów; optymalizacja budżetu oraz wysoka stopa zwrotu powinny stać się podstawowymi celami; powyższe założenia są osiągalne przez instrumenty gwarancyjne dla MŚP, ale też przez ukierunkowane wsparcie kapitałem spekulacyjnym, w tym wsparcie sieci tzw. „aniołów biznesu” oraz transferu technologii;

Część IV**Zalecenia dla stałych komisji w odniesieniu do aspektów legislacyjnych**

51. uważa, że następujące zalecenia powinny służyć jako wskazówki dla komisji specjalistycznych, bez uszczerbku dla przyszłych decyzji legislacyjnych;

Konkurencyjność i innowacje

52. wyraża zaniepokojenie, iż poprzednim programom dotyczącym innowacji i konkurencyjności nie udało się zapewnić odpowiedniego powiązania między podstawowymi i stosowanymi badaniami naukowymi i innowacjami przemysłowymi, częściowo dlatego, że środki finansowe były raczej ograniczone; wierzy, że wsparcie europejskiej opinii publicznej jest koniecznym warunkiem osiągnięcia celów lizbońskich; uważa, że Komisja powinna przedstawić projekt uproszczenia swoich procedur finansowych w celu ułatwienia wdrażania polityki badawczej; uważa, że należy ponownie przemyśleć założenia instrumentów finansowych w celu ich lepszego ukierunkowania oraz że ustanowienie ambitnego, poświęconego konkurencyjności i innowacjom programu wyposażonego odpowiednie środki finansowe jest kluczowe dla wsparcia polityki przemysłowej ukierunkowanej na „dobrobyt”, zwłaszcza dla MŚP, które skorzystałyby z badań poprzez zastosowania przemysłowe ich wyników, takie jak transfer technologii z uniwersytetów i centrów badawczych do zastosowań przemysłowych; uważa, że należy podjąć kolejne działania w celu umożliwienia dalszego rozwoju społeczeństwu informacyjnemu, zgodnie z propozycjami Komisji Europejskiej, poprzez rozwijanie i promowanie międzynarodowych standardów w zakresie ICT, technologii telefonii komórkowej oraz monitorowanie i wdrażanie ram prawnych w zakresie komunikacji elektronicznej, wspieranie unijnych działań dotyczących wyznaczania standardów poprzez porównywanie (benchmarking) w zakresie inicjatyw wchodzących w skład planu działania eEuropa i dalszych działań wzbogacających unijne badania na rzecz bezpieczeństwa; uważa, że taki program jest konieczny dla osiągnięcia celów Strategii Lizbońskiej w zakresie nowych technologii i ekotechnologii; uważa, że należy zapewnić odpowiednie finansowanie z Siódmego programu badawczego UE (7 Programu Ramowego) oraz Programu Ramowego w zakresie Konkurencyjności i Innowacji (CIP) dla unijnego planu działania na rzecz technologii przyjaznych środowisku (ETAP); wzywa do zapewnienia odpowiedniego finansowania dla wsparcia innowacyjnych MŚP oraz inicjatyw, których celem jest pomoc w komercjalizacji badań i transferu technologii, szczególnie poprzez Europejski Fundusz Inwestycyjny;

Środa, 8 czerwca 2005 r.

Program kosmiczny

53. zauważa, że europejska polityka w zakresie przestrzeni kosmicznej stanowi teraz część Ramowego Programu Badawczego; wskazuje, że przed wejściem w życie stosownych postanowień Konstytucji, w którym program kosmiczny ma swą własną podstawę prawną (art. III-254), powinien on być traktowany jako odrębna polityka z własną jasno zdefiniowaną podstawą prawną i powinien być wyposażony w odpowiednie środki i instrumenty finansowe celem wsparcia działań związanych z badaniami przestrzeni kosmicznej, jak również rozwijaniem i funkcjonowaniem infrastruktur Galileo i Programu Globalnego Monitoringu Środowiska i Bezpieczeństwa (GMES) oraz dostępem UE do przestrzeni kosmicznej; uważa, że do Programu Ramowego powinny zostać wprowadzone specjalne przepisy umożliwiające realizację tych konkretnych działań;

Sieci Transeuropejskie

54. zauważa, że w związku z rozmiarem projektów i ich kopert finansowych nie ma prawdziwego substytutu dla krajowego lub wspólnotowego finansowania; zauważa, że często wyrażana nadzieja na zwiększenie udziału prywatnych inwestorów pozostaje nadal, z rzadkimi wyjątkami, niezrealizowana; przyjmuje do wiadomości przyjęcie nowego rozporządzenia (WE) nr 807/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 2236/95 ustalające ogólne zasady w sprawie przyznawania wspólnotowej pomocy finansowej w obszarze sieci transeuropejskich⁽¹⁾, które pozwala na skoncentrowanie pomocy na projektach mających największe potrzeby (priorytetowe projekty transgraniczne lub pokonujące naturalne przeszkody) oraz zwiększenia maksymalnej stawki wsparcia dla projektów priorytetowych do 20 %-30 % i do 50 % w wyjątkowych przypadkach;

Agenda polityki społecznej

55. przyjmuje do wiadomości projekt legislacyjny dotyczący nowego programu PROGRESS i podkreśla znaczenie i potrzebę spójnego programu europejskiego zawierającego odpowiednie finansowanie w tym obszarze, który stymuluje działanie na szczeblu krajowym; uważa zatem, że ramy finansowe Progress muszą zostać zwiększone, jeśli Unia Europejska zamierza poważnie potraktować wdrażanie Strategii Lizbońskiej i programu polityki społecznej;

Spójność

56. wzywa Komisję do ustanowienia „celów rozwoju” oraz dających się zmierzyć, konkretnych i dokładnych wskaźników o wymiarze gospodarczym, społecznym i środowiskowym, zgodnie z kierunkiem konkluzji Rad Europejskich z Lizbony i Göteborga w celu uproszczenia obecnej procedury administracyjnej w taki sposób, aby zmniejszyć ciężar administracyjny spoczywający na Państwach Członkowskich, poprzez rewizję, jeśli to konieczne, odpowiednich postanowień rozporządzenia finansowego; podkreśla, że górny limit finansowania z Funduszy Strukturalnych wynoszący 4 % DNB opiera się na wcześniejszych doświadczeniach, jednak powinien być traktowany bardziej elastycznie; uważa, że można by rozważyć tymczasowe dalsze rozróżnianie unijnych stawek współfinansowania programów UE; wzywa Państwa Członkowskie do rozwiązania problemów współzarządzania oraz poprawienia wiarygodności sprawowanej przez nie kontroli, jak również ich metod przewidywania; wzywa ponadto do wyraźnego zobowiązania się i przyjęcia dokładnego harmonogramu dla wdrożenia zasady Deklaracji Wyjaśniających przez najwyższą władzę polityczną i organ wykonawczy (ministra finansów);

57. zauważa, że polityki regionalnej nie można postrzegać w oderwaniu od regionalnego prawa pomocowego i wzywa do przedstawiania spójnych projektów oraz do unikania nadmiernych rozbieżności w wspieraniu sąsiadujących regionów, ponieważ może to prowadzić do rażących zakłóceń konkurencji; podkreśla szczególną sytuację regionów peryferyjnych (art. 299 ust. 2 Traktatu WE), które wymagają innego traktowania w świetle założeń polityki spójności; proponuje mechanizm przejściowy, który pozwoliłby regionom dotkniętym efektem statystycznym na wyrażanie dalszych wymogów dotyczących odpowiedniego wsparcia z UE, ponieważ żaden region nie powinien czuć się pokrzywdzony w wyniku rozszerzenia; dalej zwraca uwagę, że należy dostrzec interakcję pomiędzy polityką regionalną i polityką konkurencyjności w regionach dotkniętych efektem statystycznym, a także że należy ją włączyć do analizy efektów, jakie obecne i przyszłe zasady dotyczące pomocy państwa mogą wywierać na takie regiony, jak również, że regiony w okresie przejściowym, szczególnie te technicznie objęte Celem 1, ale też inne objęte Celem 2, powinny otrzymać odpowiednie wsparcie oraz być traktowane preferencyjnie przy stosowaniu pomocy publicznej;

58. z zadowoleniem przyjmuje opublikowanie przez Komisję Europejską projektu opracowania, które zakłada wprowadzenie unijnego instrumentu gwarantowanych kredytów dla projektów dotyczących sieci transeuropejskich (TEN) w sektorze transportu; wyraża podgląd, że tego typu rozwiązaniem można byłoby objąć inne sektory, w celu osiągnięcia poziomu inwestycji wymaganego dla osiągnięcia celów lizbońskich;

⁽¹⁾ Dz.U. L 143 z 30.4.2004, str. 46.

Środa, 8 czerwca 2005 r.

Rolnictwo

59. uważa, że głównym celem WPR jest zagwarantowanie wielofunkcyjnego modelu europejskiego sektora rolniczego, zapewnienie funkcjonowania rynku wewnętrznego produktów rolnych oraz odpowiednich dochodów rolników, zagwarantowanie dostępności wysokiej jakości produktów rolnych domowej produkcji, w tym wysokich standardów sanitarnych i dobrostanu zwierząt, dalsze wspieranie obszarów wiejskich, które pozostają daleko w tyle za obszarami miejskimi, jeśli chodzi o dochód, infrastrukturę i dostęp do usług, promowanie trwałych i przyjaznych dla środowiska praktyk rolnych na potrzeby ochrony środowiska, oraz, w kontekście Strategii Lizbońskiej, wzmocnienie konkurencyjności europejskiego rolnictwa, tak aby przyczyniało się ono do zapewnienia miejsc pracy w sektorze rolnym;

60. zwraca uwagę na znaczące reformy WPR i organizacji wspólnego rynku, jakie Unia Europejska przeprowadziła od 1999 r.; na tej podstawie wzywa Komisję, aby wyjaśniła partnerom Unii, jakie są największe wyrzeczenia poczynione do chwili obecnej przez producentów wspólnotowych w wyniku tych reform, oraz aby broniła podczas negocjacji handlowych w ramach Agendy Rozwoju z Doha wielofunkcyjnego modelu rolnictwa europejskiego; dalej podkreśla konieczność zachowania preferencji wspólnotowych, szczególnie poprzez osiągnięcie należytej i sprawiedliwej równowagi między wnioskami ze strony krajów rozwijających się o dostęp do rynku a stabilnością i funkcjonowaniem rynków wspólnotowych, aby możliwe było efektywne zarządzanie tymi rynkami oraz uniknięcie kryzysów, które nałożyłyby dodatkowe nowe obciążenia finansowe na Unię, a co za tym idzie — wzmoczone trudności budżetowe;

61. przypomina, że zasadnicza reforma polityki rolnej w 2003 r., w tym reforma niemal wszystkich wspólnych organizacji rynku, oparta była na ważności ram finansowych ustalonych przez Radę Europejską w październiku 2002 r.; przypomina ponadto, że Parlament Europejski wyraził zgodę na Traktat oraz Akt dotyczący warunków przystąpienia 10 nowych Państw Członkowskich, których finansowe aspekty dotyczące rolnictwa opierały się na porozumieniu Rady Europejskiej;

Rybołówstwo

62. uważa Wspólną Politykę Rybołówstwa (WPRyb) za jeden z zasadniczych elementów wysiłków UE zmierzających do zrównoważenia ekosystemu morskiego, w którym niektóre gatunki są nadmiernie eksploatowane; uważa, że finansowanie zapewniane przez Komisję stanowi niezbędne minimum konieczne dla ochrony zasobów, oraz dla realizacji celów opartych na trwałym rozwoju, uzgodnionych podczas reform WPRyb w 2002 r.; uważa, że WPRyb musi lepiej uwzględniać sytuację rybaków i zwrócić szczególną uwagę na wyjątkową sytuację regionów ultraperyferyjnych;

Środowisko

63. wyraża opinię, że polityka UE w zakresie środowiska naturalnego udowodniła, iż jest głównym instrumentem przyczyniającym się do złagodzenia zmian klimatycznych, powstrzymania degradacji przyrody, zwiększenia bioróżnorodności oraz ochrony zasobów wodnych, poprawiając stan środowiska naturalnego, zdrowia i jakość życia, promując zrównoważone korzystanie z naturalnych zasobów i zarządzanie nimi oraz odpadami, a także rozwijając strategiczne podejścia do polityki rozwoju, wdrażania i informacji/zwiększania świadomości oraz trwały wzrost gospodarczy i spójność w dziedzinie zatrudnienia i ekologii;

64. wskazuje, że polityka ochrony środowiska przyczynia się do osiągnięcia celów lizbońskich i göteborgskich; opowiada się stanowczo za włączeniem polityki ochrony środowiska do innych polityk; podkreśla, iż kwestie ochrony środowiska oraz działania mające wpływ na środowisko — jak technologie ochrony środowiska, badania naukowe w dziedzinie środowiska i ochrona przyrody — powinny być w pełni uwzględniane przy finansowaniu polityk w ramach tytułu 1 i tytułu 2;

Obszar wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości

65. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki w celu uproszczenia i racjonalizacji obecnej sytuacji w tym obszarze poprzez zdefiniowanie trzech programów ramowych („Solidarność”, „Bezpieczeństwo” i „Sprawiedliwość”), które pozwolą także na większą elastyczność w podziale priorytetów pomiędzy różnymi działaniami, ale podkreśla, że podejście to nie powinno zmniejszać politycznej i budżetowej kontroli Parlamentu Europejskiego; ostrzega, że wprowadzeniu pojęcia „wspólnego zarządzania z Państwami Członkowskimi” dla wdrożenia programów na tym obszarze muszą towarzyszyć odpowiednie mechanizmy kontrolne;

Środa, 8 czerwca 2005 r.

66. wstrzymuje się, do czasu przedłożenia przez Komisję propozycji legislacyjnej, z przedstawieniem ostatecznej opinii w sprawie konkretnej zawartości programów, a w szczególności, czy proporcja ogólnych funduszy zaproponowanych przez Komisję dla każdego programu jest odpowiednia, aby zapewnić konieczną widoczność priorytetom Parlamentu w tym obszarze: wspierania podstawowych praw, zwiększenia bezpieczeństwa obywateli i skutecznego wdrażania wspólnej polityki imigracyjnej i azylowej (szczególnie w odniesieniu Funduszu dla Uchodźców);

Ochrona konsumentów i zdrowia publicznego

67. wzywa Komisję do bezzwłocznego przedłożenia projektu legislacyjnego nowego Programu Ochrony Konsumentów i Zdrowia Publicznego, aby umożliwić podjęcie na czas prac legislacyjnych przez Parlament Europejski i Radę, tak aby umożliwić wejście programów w życie z początkiem 2007 r.; wyraża niezmiennie przekonanie, że podział na nowy program ochrony konsumentów i nowy program ochrony zdrowia publicznego zapewni najlepsze rozwiązanie, zgodne z priorytetami UE, podkreśla, że środki finansowe przyznane na nowy program muszą być znacząco zwiększone w porównaniu z obecną sytuacją; zauważa, że należy uwzględnić wpływ poprzedniej rundy rozszerzeniowej i przyszłe rozszerzenie o kraje z deficytem w dziedzinie zdrowia i konsumpcji, a także proponowane poszerzenie zakresu programu;

Edukacja i szkolenia

68. jest zdania, że konieczne jest zwiększenie średniej grantów dla mobilności studentów w ramach programu Erasmus; uważa, że przez cały czas trwania programu, celem podprogramu Comenius powinno być angażowanie większej liczby uczniów do wspólnych działań edukacyjnych; sądzi, że te ulepszenia programu wymagają znacznego wzrostu kwoty bazowej zaproponowanej przez Komisję;

Wspieranie europejskiej kultury i różnorodności

69. podkreśla znaczenie sektora audiowizualnego dla zmian technologicznych i innowacyjnych procesów gospodarczych oraz podkreśla jego możliwy wkład w tworzenie gospodarki opartej na wiedzy, do czego zmierza proces lizboński; podkreśla, że rozwój sektora audiowizualnego jest w pierwszej kolejności uzależniony od sektora prywatnego, niezależnych mediów i publicznych nakładów Państw Członkowskich; podkreśla pozytywne wyniki obecnych programów MEDIA; podkreśla, że programy MEDIA okazały się bardzo skuteczne i wykazały godną uwagi europejską wartość dodaną dla wsparcia rozwoju sektora; podkreśla, że istotny jest odpowiedni poziom finansowania dla programu MEDIA 2007 oraz że kwota zaproponowana przez Komisję jest minimum niezbędnym do osiągnięcia celów programu;

70. z zadowoleniem przyjmuje włączenie kilkunastu działań o niezwykle wąskich ramach finansowych do nowego Programu KULTURA 2000 i podkreśla, że odpowiedni poziom finansowania w tym obszarze ma nadal zasadnicze znaczenie, zwracając uwagę na potrzebę włączenia głównych czynności planu działania na lata 2004-2006 w ramach nowych ram wieloletnich; wzywa Komisję do promowania działań w ramach Europejskiego Paktu na rzecz Młodzieży przyjętego w dniach 22-23 marca 2005 r. przez Radę Europejską; podziela pogląd wyrażony na spotkaniu Ministrów Kultury w Rotterdamie w lipcu 2004, że budżet dla kultury powinien zostać istotnie zwiększony;

Polityki zewnętrzne

71. co do zasady z zadowoleniem przyjmuje uproszczenie instrumentów finansowych w ramach pozycji 4, ale wyraża wątpliwości, czy liczba i podział zaproponowane przez Komisję są właściwe w odniesieniu do przejrzystości, widoczności i demokratycznej analizy w wykorzystaniu funduszy; uważa przede wszystkim, że:

- podstawy prawne nowych instrumentów finansowania jasno określają rolę Parlamentu Europejskiego w definiowaniu celów programów geograficznych lub tematycznych wywodzących się z tych instrumentów,
- należy dokonać przeglądu projektu w sprawie współpracy na rzecz rozwoju i współpracy gospodarczej w oparciu o strukturę geograficzną, z wyraźnym rozróżnieniem na pomoc dla krajów rozwijających się i na współpracę z krajami uprzemysłowionymi, przy rozdziale środków według linii tematycznych odpowiadających priorytetom i horyzontalnym celom politycznym Unii,
- należy dokonać przeglądu podstaw prawnych Instrumentu Przedakcesyjnego i Instrumentu Stabilności, aby umożliwić zastosowanie procedury współdecyzji,

Środa, 8 czerwca 2005 r.

- środowisko jest pełnym składnikiem Działań Zewnętrznych, jak i Działań Wewnętrznych Unii Europejskiej; podkreśla odpowiedzialność Unii związaną z podejmowaniem globalnych wyzwań środowiskowych poprzez programy zewnętrzne, określone z rozwijającymi się państwami partnerskimi,
- Komisja powinna przedstawić projekt odrębnej regulacji w sprawie niezbędnej elastyczności dla Europejskiej Inicjatywy na rzecz Demokracji i Praw Człowieka (linia budżetowa 19-04), jako jedyne go instrumentu zewnętrznego UE, który nie wymaga zgody kraju przyjmującego oraz powinna przyjąć odtworzenie pełnego nadzoru parlamentarnego nad programem;

*
* *

72. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, jak również innym zainteresowanym instytucjom i organom oraz rządów i parlamentom krajowym Państw Członkowskich.

ZAŁĄCZNIK

Ramy finansowe 2007-2013

W milionach EUR wg cen z 2004 roku

Środki na pokrycie zobowiązań	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	OGÓŁEM 2007-2013
1. Trwały wzrost	57 612	60 612	63 560	65 558	67 699	70 559	73 435	459 035
1a. Konkurencyjność na rzecz wzrostu i zatrudnienia	11 010	13 157	15 377	17 207	19 190	21 272	23 350	120 563
1b. Spójność na rzecz wzrostu i zatrudnienia	46 602	47 455	48 183	48 351	48 509	49 287	50 085	338 472
2. Ochrona i zarządzanie zasobami naturalnymi	56 744	56 866	56 980	56 747	56 524	56 299	56 088	396 248
z czego: Rolnictwo — Wydatki związane z rynkiem i dopłaty bezpośrednie	43 120	42 697	42 279	41 864	41 453	41 047	40 645	293 105
3. Obywatelstwo, wolność, bezpieczeństwo i sprawiedliwość	1 777	2 156	2 470	2 778	3 096	3 420	3 741	19 437
4. EU jako globalny partner	8 235	8 795	9 343	10 050	10 782	11 434	12 060	70 697
5. Administracja	3 675	3 815	3 950	4 090	4 225	4 365	4 500	28 620
Wynagrodzenia	419	191	190	—				800
OGÓŁEM środki na pokrycie zobowiązań	128 462	132 434	136 493	139 223	142 326	146 077	149 824	974 837
Środki na pokrycie zobowiązań w stosunku do DNB ⁽¹⁾	1,17 %	1,18 %	1,19 %	1,18 %	1,18 %	1,19 %	1,19 %	1,18 %
Ogółem redukcja w stosunku do projektu COM								- 47 518
Pałap — Wydatki administracyjne Komisji	3 114	3 321	3 528	3 744	3 942	4 140	4 356	26 145
Pałap — Agencje (szacunkowo)	307	313	320	326	332	339	346	2 283
OGÓŁEM środki na pokrycie płatności ⁽²⁾	116 403	120 003	123 680	126 154	128 966	132 365	135 760	883 329
Płatności ⁽¹⁾	1,06 %	1,07 %	1,08 %	1,07 %	1,07 %	1,07 %	1,08 %	1,07 %

⁽¹⁾ W oparciu o dokument roboczy Komisji SEC(2005)0494 wersja ostateczna (korekty techniczne).

⁽²⁾ Stosunek zobowiązania/płatności w oparciu o profil Komisji COM(2004)0498.